

Twee en een half zijte mannenla

Jonge mensen hebben vaak romantische, maar onpraktische toekomstdromen. Met name degenen die het iets te goed hebben, vertellen daar in boîtes de nuit graag over. Vooral na een paar pina-colada-achtige drankjes zien mannelijke adolescenten hun toekomstige zelf bijvoorbeeld als acidjazz-, rhythm-and-blues-, of rock-'n-rolllannero's met een gitaar over de Zuid-Amerikaanse steppen zwerven. Meestal vinden ze zichzelf echter na een aantal jaren gewoon terug in een knus ingerichte eengezinswoning, waar alles een vaste plaats heeft en waar ze precies weten in welk laasje van welk kastje zich wat bevindt. Maar, medeman, wij weten dat er af en toe ook ergernis is. Zoals wanneer het doosje nieuwe batterijen godbewaarme in het schuurtje tussen allerlei afschrabsel blijkt te zijn beland. Of als de mapjes met foto's van 1998 tot heden, die u binnenkort zou gaan scannen, kortgeleden zomaar in een doos op zolder werden gelegd. Dit soort dingen bevordert eventuele coitus-reservatusplannen niet.

Maar deze onaangenaamheden zijn te voorkomen. Daarom bespreekt uw soixante-huitard thans in deze omegaatjes- en ksi'tjesvrije tekst hoe u de huiselijke harmonie weer kunt vlot trekken. Zoudt u trouwens willen oppassen dat u geen opgavenwoorden overslaat? Anders staat u straks weer voor Piet Snot! En, voordat eventueel aanwezige radicaalfeministische dicteeschrijfsters menidrosis ontwikkelen: waar ik 'u' zeg, bedoel ik ook gewoon de next door meisjes.

Goed, we gaan beginnen met uw doçuur. Mannen, het is essentieel dat u een autonoom gebied in huis verwerft, dat u macht zal geven. Er hoeft geen kruiwagenvol aan spullen in te passen, dus de didgeridoos of superrhibs die u eventueel bezit, kunt u in de garage laten. Het werkt als volgt: op een zorgvuldig voorbereid 'x-moment', voor mijn part op blikkendinsdag, treedt u in pourparlers met uw spondengenote. U vraagt quasionspannen: 'De onderste la van die oude door helmmycena aangetaste kast in de achterkamer, naast de eschscholtzia, heb jij daar spullen in? Nee? Kan ik hem dan gebruiken?' Als het antwoord bevestigend is, bezit u een klassieke mannenla. Die la gaan we vullen met belangrijke mannezaken, zoals gebruikte batterijen en gloeilampen. (Als er in huis een stukgaat, trekt u de la open terwijl u mompelt: 'Heb ik nog 100 wattlampen op voorraad?') Ook handleidingen van apparaten die we al jaren niet meer bezitten, vinden er hun plaats. Wij mannen gaan niet met dat soort dingen omhoogzitten, we gooien ze met liefde in de mannenla. Vreemde valuta, die vaak niet eens meer in omloop zijn, verdwijnen er ook in. Voor eeuwig. Maar als Frankrijk een niet-EMU-land wordt en teruggaat naar de franc, zijn ze bij ons aan het goede adres! Zelf heb ik ex btw honderden francs in mijn mannenla liggen, naast sleutels van huizen waar ik al jaren niet meer woon. Er is iets mysterieus aan huissleutels, waardoor je ze niet kunt weggooien: 'blijf jij maar lekker in de la liggen, naast het ontluchtingsleuteltje van de cv-radiatoren'. Er bestaat geen mannelijker gereedschapje! 'Waar is dat sleuteltje voor, pap?' 'Dat vertel ik je als je groot bent!' 'Ik ga boven even radiatoren ontlichten en

daarna ga ik nog een paar dingen opmeten.' Opmeten. Ook dat vinden mannen heerlijk, waarbij het ons feitelijk alléén gaat om het rrrt van het terugschieten van het stalen meetlint in de rolmaat. Naast oud cloisonné werk en vergeten tchoukbalmedailles, vinden ook inbussets moeiteloos hun weg naar de la. Het zijn trofeeën die bewijzen dat we zélf dingen in elkaar kunnen zetten: 'dit mimietje heb ik in 1994 gemaakt!' Ze liggen naast de halfvolle bus vakantie-DEET en de oude, onbegrepen elektrodes. (Alles werkt, maar je hebt nog draden over. 'Jij, dom grijs snoertje met een wit, een geel en een rood dingetje eraan, of met een USB-plug, waar ben jij voor? Je lot is bezegeld! Jij woont voortaan in de mannenla!') Vlak bij de mobieltjes uit voorbije decennia. We gooien geen mobieltjes of daarbij behorende voedingen weg! Ze zien er veel te opwindend en te hightech uit, daarom komen ze naast de snoeren te liggen, op de afhaalmenu's. Mijn vrouw en ik bestellen eigenlijk altijd hetzelfde gerecht, toch gaan we coûte que coûte éérs naar de mannenla. Vervolgens nemen we de menu's nauwgezet door, om daarna uit te komen bij de asafotidaschotel die we al tien jaar telkens opnieuw kiezen, met kiesjeliesj of gremzelisj als toetje.

Waar bereiden we ons eigenlijk op voor, met die mannenla? Wat kan er gebeuren? Een anoniem telefoontje midden in de nacht? "Blijf maar liggen poppenkopje, ik neem wel op". "Luister goed", zegt een geheimzinnige stem, "ik zeg dit maar één keer. Ik wil dat u naar uw oude huis gaat, via de zijingang. Heeft u de sleutel nog?" "Even zoeken, ja, daar is-ie! En nu?" "Er wacht daar een oud-OGPOe-agent op u die in ouguiya's betaald moet worden." "Geen probleem, ik heb er naast het 10 ngultrumbiljet nog duizend liggen van een vakantie in 1988 en ik heb geen last van parcimonie!" "De man zal een Sonyblu-rayspeler uit 2007 bij zich hebben, weet u hoe die werkt?" "Natuurlijk! Ik heb die handleiding al tien jaar liggen, met caffè-macchiatovlekken en al". "U heeft ook negen lege AA-batterijen nodig." "Maakt niet uit, er liggen er 23! Ik heb het geld, ik heb de handleiding en ik heb de batterijen, wat nu nog?" "U moet drie crêpes suzette bestellen met een Nokia 3210". "Oké, komt in orde!"

Helaas moet ik u in het ongewisse laten over de afloop van deze virtuele ontmoeting. Nochtans hoop ik ten slotte dat u tijdens het transcriberen iets essentieels leerde: het bezit van een mannenla maakt u nagenoeg onkwetsbaar. Het geeft u bovendien een masculiene uitstraling, die uw eega niet zal ontgaan. Zij zal uw klassiek-romantische doortastendheid voorzeker belonen, ook zónder tzigangitaarspel tussen steppequillaja's. Op naar de achterkamer!